

následné hospitalizace a pracovní neschopnosti, přičemž však, vzhledem k tomu, že útok nožem směřoval proti boční ploše krku, kde jsou umístěny některé životně důležité orgány, neboť v bezprostřední blízkosti zjištěné bodné rány probíhá jednak zevní krkavice a dále větev této tepny a pokud by bodná rána byla hlubší, bylo by nutné očekávat porušení jedné nebo i obou výše uvedených tepen spojených s prudkou ztrátou krve, která by ve velmi krátké době vedla k smrti poškozeného, s čímž byl obžalovaný srozuměn, přičemž tohoto jednání se dopustil po předchozím požití alkoholu, jehož účinky na svou osobu z minulosti znal a věděl, že se jeho požívání má vyvarovat, a v důsledku psychotické poruchy reziduální vyvolané jeho požitím byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti v době spáchání trestného činu plně vymizelé,

t e d y

požitím návykové látky se přivedl úmyslně do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného vykazujícího znaky pokusu zvláště závažného zločinu vraždy dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1 trestního zákoníku,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin opilství dle § 360 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **šesti a půl (6,5) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ústavní ochranné léčení** protialkoholní a protitoxikomanické.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky se sídlem, Praha 3, Orlická 4/2020 na náhradu škody částku 1.608,-- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů, provedených v hlavním líčení bylo zjištěno, že dne 23. 6. 2011 se poškozený T. ■■■■ nacházel na ubytovně v ■■■■, ■■■■ ulici ■■■■, kde bydlel společně se svědkem G. ■■■■. Kolem 13.30 hodin se zde nacházel také obžalovaný, který byl pod vlivem alkoholu. V prostorách ubytovny došlo ke slovní i fyzické rozepři mezi svědkem G. ■■■■ a obžalovaným. Poškozený se jej nezúčastnil. V době, kdy poškozený odcházel z kuchyně s připraveným jídlem, napadl obžalovaný i jeho. Vyhazovacím nožem o celkové délce 19 cm a délce čepele 8 cm, který držel ve své levé ruce, zaútočil nejméně jedenkrát prudkým výpadem proti jeho krku tak, že bodem shora dolů se ho snažil do krku bodnout. Poškozený na tento útok zareagoval a ránu vykryl svou pravou rukou. Obžalovaný mu tak způsobil pouze bodnou (povrchní) ránu boční plochy krku vpravo, kdy toto zranění si vyžádalo

lékařské ošetření bez následné hospitalizace a pracovní neschopnosti. Poškozený poté utekl a schoval se do pokoje svědka O██████. Obžalovaný jej přitom pronásledoval a v ruce stále držel nůž. Po příjezdu policie byl obžalovaný zadržen a předmětný nůž byl nalezen u něj v pokoji uschovaný mezi prádlem.

Obžalovaný po celou dobu řízení k věci vůbec nevypovídal, neboť si na událost nepamatoval.

Jeho vina byla prokázána řadou důkazů, především svědeckých výpovědí.

Poškozený T██████ vypověděl, že v ████████ bydlel na ubytovně v ████████ ulici číslo ████████ a že na pokoji bydlel s M██████ G██████. K předmětné události ze dne 23.6.2011 uvedl, že na ubytovnu se spolu se svým spolubydlícím vrátil po noční službě kolem 07.30 hodin. Oba se najedli, osprchovali a šli spát, protože je čekala další noční. Vzbudil se po dvanácté hodině, M██████ G██████ ještě spal a on si šel ohřát jídlo v mikrovlnce, která je na lednici na velké chodbě před v kuchyňkou. Jídlo dal do mikrovlnky a když se vracel zpět do pokoje, v malé chodbě nacházející se u čtyř pokojů stál o stěnu opřený K██████, který bydlel vedle nich v pokoji s nějakou paní. Bylo na něm vidět, že je opilý, potácel se a něco hudral. K██████ nevěnoval pozornost, prošel kolem něho, vešel do svého pokoje a nechal otevřené dveře, protože se měl vracet pro to jídlo. V té době už byl M██████ G██████r vzhůru. Poté k nim na pokoj přišel K██████ a G██████ mu říkal, aby je nechal, že chtějí spát, neboť jdou na noční. Nato K██████ asi pravou rukou sevřenou v pěst máchnul proti G██████ a asi ho zasáhnul do ramene. Ten si to nenechal líbit a ránu mu vrátil, svědek nezaregistroval kam. Zaregistroval až, když K██████ ležel na chodbičce, kam zřejmě upadl po té ráně. Pak K██████ G██████ chytil a držel za nohu a G██████ mu dal tři rány do zad, aby ho pustil. Poté přišla K██████ paní a říkala jim, aby ho nechali být, že je opilý, na což jí řekli, že mu nic nedělají, že si začal on. Když K██████ G██████ pustil, ten šel pak na velkou chodbu a J██████ T██████ šel za ním pro jídlo v mikrovlnce. U kuchyňky v té době stál G██████, kluk s přezdívkou P██████ a jeho přítelkyně E██████. Povídali si, co se v chodbičce stalo, G██████ jim vyprávěl, že se popral s K██████. J██████ T██████ si vzal své jídlo, nesl ho v misce v levé ruce a šel zpět na pokoj. V pravé ruce nadržel nic. Když prošel dveřmi do malé chodbičky, kde se nesvítlí a je šero, uviděl K██████, který stál za dveřmi. Pak se to odehrálo strašně rychle, uviděl jen, jak K██████ drží něco v ruce a míří tím na jeho krk. Co to bylo, hned nepoznal. Bylo to strašně rychlé, bylo to bodnutí směrem k jeho krku, které odrazil svojí pravou rukou tak, že rukou vystřelil od těla ven a tím ránu vykryl. Byl to jakoby úder seshora dolů, K██████ měl přitom ruku pokrčenou v lokti, pravděpodobně levou, a směřoval směrem dolů. To vykrytí spočívalo v tom, že pravým předloktím vrazil do K██████ ruky, ve které držel něco stříbrného a tím zmírnil dopad jeho ruky proti svému krku. K██████ vlastně svojí rukou narazil na jeho pravé předloktí. Hned nato cítil štípání na krku. K██████ přitom něco hudral, ale nerozuměl mu. Jak ránu vykryl a cítil to štípnutí, začal couvat směrem dozadu do velké chodby směrem ke G██████, ke klukovi P██████ a E██████ a říkal jim „Má asi nožik, bodnul mě“. Všichni vběhli do kuchyňky, někdo zamknul dveře a E██████ volala na policii. Co se dělo s K██████, neví, nevnímá, jestli za ním K██████ běží, prostě se zamkli a čekali na příjezd policie. Když přijela policie a vyšel ven, viděl K██████, že je opřený o stěnu a tečou mu slzy. Dále svědek vypověděl, že utrpěl povrchové zranění na pravé straně krku, které mu bylo ošetřeno sešitím jedním stehem. V pracovní neschopnosti nebyl. Na kontrolu již nešel, neboť neměl žádné problémy a steh si vyndal sám. Na krku mu zůstala jen červená tečka, nebolelo to, nebral žádné léky a nebyl nijak omezen v běžném způsobu života.

Jeho výpověď potvrdili i další svědci. Svědek O■■■■ uvedl, že viděl, jak poškozený vyběhl do velké chodby a vykřikl „nůž“. Běžel směrem k němu a svědkovi G■■■■ do kuchyně. Vzápětí za ním vyběhl obžalovaný, který držel v levé ruce nůž, ruku měl ohnutou v lokti a běžel za ním i s tím nožem. Něco při tom křičel. Všichni se zavřeli do jeho pokoje a zavolali policii. Poškozený mu řekl, že jej obžalovaný píchl.

Svědka G■■■■ uvedl, že v předmětný den byl obžalovaný opilý a vešel k nim do pokoje. Svědek jej chtěl vyhodit a obžalovaný na to reagoval tak, že ho chtěl uhodit pěstí. Svědek ho nato opakovaně udeřil pěstí, a obžalovaný upadl na zem. Pak společně s poškozeným odešli do kuchyně, kde se bavili se svědkem O■■■■. Poškozený pak šel směrem do jejich pokoje. Na malé chodbičce se zastavil, máchl rukou a začal ustupovat dozadu na velkou chodbu. Pak se otočil směrem k nim, zakřičel, že má nůž. Za poškozeným vyběhl K■■■■ a držel v pravé ruce nůž. Všichni utekli do pokoje svědka O■■■■ a zavolali policii.

Svědkyně K■■■■ tyto výpovědi potvrdila. Uvedla, že se dívala na televizi a slyšela, že někdo křičí: „má nůž, má nůž“. V tu chvíli přiběhli do pokoje výše uvedení svědci a zabouchli za sebou dveře. Společně pak zavolali na policii.

Z uvedených výpovědí nepochybně vyplývá, že to byl právě obžalovaný, který nožem napadl poškozeného a poté, co jej zranil, jej dále pronásledoval s nožem v ruce, připraveným k dalšímu úderu.

Z výpovědi J■■■■ S■■■■, která uvedla, že vypomáhá s chodem ubytovny, bylo zjištěno, že poté, co se dozvěděla o předmětné události, se okamžitě dostavila na místo. V té době již byli na ubytovně policisté a viděla jednoho z ubytovaných s náplastí na krku a A■■■■ K■■■■ s pouty na rukou. Bylo zřejmé, že policie hledá nějaký nůž, prohledávali společné prostory. Družka A■■■■ K■■■■ říkala, že o noži nic neví a svědkyně ji požádala, aby jí pomohla podívat se po noži na jejich pokoji číslo ■■■, který obývala s A■■■■ K■■■■. Společně začaly hledat a v takovém „bobíku“ po odkrytí čistého prádla našla nůž, který uchopila do ponožky a vynesla na stůl na chodbu. Na noži si nevšimla žádného zašpinění ani krve, vypadalo to, že nůž někdo utřel. Družka J■■■■ S■■■■ potvrdila, že nalezený nůž je jejího druhu K■■■■, že ho nosil u pasu v pouzdře.

Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno, že na místě byla zajištěna věcná stopa – otevírací nůž, o kterém vypovídala svědkyně S■■■■. Z odborných vyjádření z oboru kriminalistika- odvětví pachové identifikace a genetika bylo zjištěno, že ve stěru z čepele nože byl nalezen DNA profil mužského pohlaví, který se ve stanovených polymorfismech shoduje s DNA profilem nalezeným v bukáním stěru poškozeného J■■■■ T■■■■. Ve stěru z rukojeti nože byl nalezen smíšený DNA profil odpovídající nejméně dvěma osobám, z nichž alespoň jedna je mužského pohlaví, přičemž se nejedná o DNA profil poškozeného, a tento smíšený DNA profil obsahuje profil DNA A■■■■ K■■■■ a jeho družky J■■■■ H■■■■. Také otisk pachové stopy sejmутý z nože se shoduje s pachovým vzorkem obviněného.

Z těchto důkazů nepochybně vyplývá, že nůž, který byl nalezen ukryt v pokoji obžalovaného, byl obžalovaným použit k útoku na poškozeného.

Ohledně zranění poškozeného byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Z jeho závěrů vyplývá, že poškozený utrpěl bodnou

povrchní ránu boční plochy krku vpravo a byl dopraven záchrannou službou na chirurgickou ambulanci polikliniky v Plzni, kde mu byla rána ošetřena vyčištěním, sešitím jedním stehem a sterilním krytím. Zranění a léčba nebyly nijak komplikovány, poškozený nebyl hospitalizován a nenastala pracovní neschopnost. Poranění ho v obvyklém způsobu neomezovalo a ze soudně lékařského hlediska je hodnotitelé jako rázu zcela přechodného. Zranění odpovídá účinku bodno-řezného nástroje (nože), kterým byla vedena jedna rána směřující do krajiny boční plochy krku vpravo. Vzhledem k tomu, že se jednalo o tečné poranění, došlo pouze k povrchnímu bodnému poranění kůže a podkoží s kapsovitým odtržením kůže od podkoží bez poškození hlubších struktur. Z charakteru poranění vyplývá, že útok nožem byl veden směrem shora dolů, což neodporuje tomu, jak způsob napadení popisuje poškozený. Vzájemná pozice útočníka a napadeného byla nejspíše taková, že oba stáli proti sobě čelně a obviněný držel nůž v levé ruce. Předmětný útok nožem směřoval proti boční ploše krku, kde jsou umístěny některé životně důležité orgány, neboť v bezprostřední blízkosti zjištěné bodné rány probíhá jednak zevní krkavice a dále větev této tepny zásobující krví štítnou žlázu. Pokud by bodná rána byla hlubší, tedy bodný kanál by byl orientován kolmo či alespoň mnohem kolměji k povrchu kůže a rána by byla vedena s dostatečnou intenzitou, byl by bodný kanál hlubší, než jak bylo zjištěno. Při takovém útoku bodno-řezným nástrojem by tak bylo nutné očekávat porušení jedné z těchto nebo i obou výše uvedených tepen, spojených s prudkou ztrátou krve, která by ve velmi krátké době vedla ke smrti poškozeného.

Znalec posudek podal také před soudem a jeho závěry potvrdil. Doplnil, že výše uvedené velké cévy jsou uloženy velmi blízko pod povrchem kůže a jsou snadno zranitelné.

Již přípravné řízení se zabývalo důkladně duševním stavem obžalovaného. Za tím účelem byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie. Z psychiatrické části posudku vyplynulo, že u obžalovaného zjištěna dissociální porucha osobnosti a s ní spojený dlouholetý abúzus alkoholu a zneužívání dalších návykových látek, zejména heroinu a pervitinu. V době činu jednal ve stavu opilosti a v této době byly u něho rozpoznávací a ovládací schopnosti plně vymizelé v důsledku psychotické poruchy reziduální (tzv. reziduální účinek psychoaktivní látky). Podle znalce si však obviněný takový stav přivodil sám a mohl předvídat ztrátu sebekontroly se závažnými důsledky, neboť má v tomto ohledu bohatou korektivní zkušenost a byl opakovaně lékaři poučen o nutnosti abstinence od alkoholu a jiných návykových látek. Předtím, než přistoupil k jejich požívání, byly jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací plně zachovány, je schopen odolat svodům alkoholu a drog a tyto nezačít požívat. Znalce doporučila uložení ochranného léčení psychiatrického.

S psychiatrickými závěry korespondují i závěry psychologa. Jednání obžalovaného neslo známky afektu, ale předně známky patického raptu psychotického rázu, na kterém se podílely všechny pro něho příznačné faktory – dissociální osobnostní porucha s agresivitou, defekt osobnosti, reziduální psychotická porucha, vliv požitého alkoholu. Motivace byla jednoznačně závislá na dissociálním typu osobnosti obviněného a neméně na reziduální psychotické poruše. Jeho jednání nelze vysvětlit srozumitelnými a racionálními důvody. Z hlediska další prognózy vývoje lze pouze očekávat prohlubující se defekt osobnosti a velmi pravděpodobně i další gradaci protispolečenského jednání. Obžalovaný má výrazně snížený práh pro spuštění agrese v konfliktních situacích, agresivně však může reagovat i v důsledku psychotických popudů, zvláště po intoxikaci alkoholem a drogami.

Znalcí pak podali posudek v hlavním líčení. Setrvali na jeho závěrech. Výjimkou byla část psychiatrického posudku, kdy znalkyně korigovala svůj závěr ohledně navrhovaného ochranného léčení. Tuto změnu odůvodnila tím, že po zpracování posudku konstatoval ošetřující lékař, že obžalovaný již netrpí duševní poruchou, tedy psychotickým onemocněním. Pokud absolvuje úspěšně psychiatrické léčení, pak ochranného léčení není třeba, případně by postačovalo léčení ambulantní. Znalkyně dále uvedla, že je možné, že psychotická porucha odezní pouhou abstinencí od návykových látek, například při hospitalizaci.

Změně postoje znalkyně MUDr. Marešové předcházela znalecký posudek z oboru psychiatrie, zpracovaný znalcem MUDr. Hronem dne 24. 10. 2011, tedy v době hospitalizace obžalovaného v Psychiatrické léčebně [REDAKCE]. Z něj vyplynulo, že v současné době již obžalovaný netrpí psychotickým onemocněním a je schopen chápat smysl trestního řízení a případně uloženého trestu.

Obžalovaný naplnil svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky zločinu opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, když se požitím návykové látky úmyslně přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil jednání, které má jinak znaky pokusu zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný se pokusil bodnout do oblasti krku poškozeného nožem o délce čepele 8 mm. Způsobil mu pouze drobné zranění, avšak díky aktivní obraně poškozeného. Pokud by se poškozený nebránil, mohl mu obžalovaný způsobit i život ohrožující zranění s ohledem na místo, kam útok směřoval. Obžalovaný tak jednal minimálně v úmyslu nepřímém. Je třeba konstatovat, že i člověk s intelektuální a osobnostní výbavou, jakou má obžalovaný, s jeho nízkým vzděláním, si nepochybně musí být vědom, že v oblasti krku se nacházejí životně důležité orgány a při jejich porušení může nastat smrt. Pokud tak obžalovaný přesto jednal, musel být s případným fatálním následkem nejméně srozuměn. Soud se neztotožnil s názorem obhájce, že útok na poškozeného musel být veden malou intenzitou, když mu bylo způsobeno v podstatě zanedbatelné zranění. Je třeba připomenout, že poškozený se proti útoku aktivně bránil výrazným pohybem paže proti paži obžalovaného, kterým úder tzv. vykryl. I přesto tuto aktivní obranu se obžalovanému podařilo poškozeného bodnout (byť povrchově) do krku. Lze tedy předpokládat, že útok musel být veden značnou silou a při absenci obrany by zranění bylo jistě závažnější.

To vše by bylo možno konstatovat, pokud by obžalovaný byl přičetný. Obžalovaný se však požitím alkoholu uvedl do stavu, kdy nebyl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a toto jednání ovládat. Nepochybně se do tohoto stavu přivedl úmyslně. Obžalovaný měl již z minulosti opakované zkušenosti s negativním vlivem alkoholu a drog na svou psychiku, již se dopustil pod vlivem těchto látek trestné činnosti a byl i hospitalizován v psychiatrické léčebně. Při počátku požívání alkoholu tedy věděl, jaké následky mohou nastat a musel být s nimi srozuměn.

Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Závažnost činu nijak nevybočuje z rámce typického pro danou trestnou činnost. Obžalovanému výrazně přitěžují předchozí odsouzení. V minulosti byl opakovaně odsouzen pro různorodou trestnou činnost s výrazným podílem násilné trestné činnosti. Konkrétně rozsudkem Okresního soudu Plzeň – město ze dne 7. 3. 2003, sp.zn. 7 T 94/97 byl uznán vinným trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 trestního zákona a byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 42 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

Rozsudkem téhož soudu ze dne 29. 1. 2002, sp.zn. 1 T 63/2001 byl uznán vinným mimo jiné trestnými činy útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm.a), odst. 2 trestního zákona a § 156 odst. 1 písm.a) trestního zákona a trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona a byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků se zařazením do věznice s ostrahou. Rozsudkem téhož soudu ze dne 16. 2. 2004, sp.zn. 3 T 118/2003 byl uznán vinným trestnými činy vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm.c) trestního zákona a ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 trestního zákona a by odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří roků se zařazením do věznice s ostrahou. Tohoto jednání se dopustil vůči poškozenému za použití nože. Žádné polehčující okolnosti zjištěny nebyly. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že dlouhodobě zneužívá alkohol a jiné návykové látky a v souvislosti s tím se i dopouští trestné činnosti. S ohledem na shora uvedené soud hodnotí možnost resocializace obžalovaného jako značně sniženou. Vychází přitom i ze závěrů znalce psychologa, který označil za velmi pravděpodobnou recidivu protispolečenského chování při pobytu na svobodě. Na obžalovaného neměly předchozí tresty odnětí svobody žádný vliv a nutno konstatovat, že smyslem dalšího uloženého trestu bude především ochrana společnosti před další trestnou činností obžalovaného. Soud na druhé straně zohlednil, že trestná činnost zůstala ver stadiu pokusu a poškozenému nebyl způsoben vážnější následek. S ohledem na všechny tyto skutečnosti považuje soud za odpovídající trest, uložený v polovině zákonné trestní sazby.

Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť byl odsouzen pro úmyslný trestný čin k trestu převyšujícímu dva roky.

Obžalovanému bylo uloženo ústavní ochranné léčení protialkoholní a protitoxikomanické. Učinil tak přes ne zcela určité závěry znalkyně z oboru psychiatrie. Soud je přesvědčen, že obžalovaný je pro společnost nebezpečný a lze důvodně předpokládat, že by se po propuštění na svobodu opětovně dopouštěl trestné činnosti po požití alkoholu či drog. To ostatně konstatoval i znalec psycholog. Z obou psychiatrických posudků vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně hospitalizován v psychiatrické léčebně z důvodu pokročilého abusu alkoholu a sním souvisejícím závadovým chováním, které mimo jiné spočívalo v napadení jiné osoby na ubytovně nožem. Je třeba připomenout, že znalecký posudek z oboru psychiatrie je pouze jedním z důkazů, byť významným, nicméně soud jím není v otázce ochranného léčení nijak vázán. Přitom i znalkyně MUDr. Marešová připustila, že aktuální absence psychické poruchy může souviset s abstinencí v léčebně a je velmi pravděpodobné, že na svobodě se obžalovaný recidivě nevyhne. Podle názoru soudu je tedy uložení ochranného léčení ústavního nezbytné.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky za léčení poškozeného. Svůj nárok doložila příslušnými doklady o poskytnuté lékařské péči včetně její ohodnocení. Soud shledal obžalovaného odpovědným za takto způsobenou škodu ve smyslu § 420 a násl. Občanského zákoníku a uložil jí obžalovanému uhradit.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho obsahu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Plzni dne 25. září 2012

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení:
Olga Harmáčková